

Rättsfallssamlingen

Mål C-312/14

**Banif Plus Bank Zrt
mot
Márton Lantos
och
Mártonné Lantos**

(begäran om förhandsavgörande från Ráckevei Járásbíróság)

”Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2004/39/EG — Artiklarna 4.1, 19.4, 19.5 och 19.9 — Marknader för finansiella instrument — Begreppet ’investerings tjänster och investerings verksamhet’ — Bestämmelser om investerarskydd — Uppföranderegler vid tillhandahållande av investerings tjänster till kunder — Skyldighet att bedöma huruvida den erbjudna tjänsten är lämplig eller passande — Avtalsrättsliga konsekvenser om denna skyldighet inte iakttas — Konsumentkreditavtal — Lån uttryckt i utländsk valuta — Utbetalning och återbetalning av lånet i nationell valuta — Villkor som rör växelkurserna”

Sammanfattning – Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 december 2015

1. *Domstolsförfarande — Muntligt förfarande — Börjar löpa på nytt — Villkor*

(Artikel 252 andra stycket FEUF, stadgan för domstolen, artikel 23, domstolens rättegångsregler, artikel 83)

2. *Begäran om förhandsavgörande — Domstolens behörighet — Gränser — Den nationella domstolens behörighet — Fastställande och bedömning av de faktiska omständigheterna i målet — Huruvida en tolkningsfråga behöver hänskjutas och huruvida frågorna är relevanta — Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma om så är fallet — Frågor som uppenbarligen saknar relevans och hypotetiska frågor som ställts i ett sammanhang som inte medger ett användbart svar — Frågor som saknar samband med saken i det nationella målet*

(Artikel 267 FEUF)

3. *Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Marknader för finansiella instrument — Direktiv 2004/39 — Investerings tjänster och investerings verksamhet — Begrepp — Valutaväxlingstransaktioner som utförs av ett kreditinstitut med stöd av villkor i ett låneavtal uttryckt i utländsk valuta — Kapitalbeloppet fastställs på grundval av köpkursen för en utländsk valuta den dag då medlen tillhandahålls — Beloppet för varje månatlig avbetalning fastställs på grundval av säljkursen för denna valuta den dag då respektive månatlig avbetalning beräknas — Omfattas inte*

(Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39, artikel 4.1 led 2)

4. *Etableringsfrihet – Frihet att tillhandahålla tjänster – Marknader för finansiella instrument – Direktiv 2004/39 – Uppföranderegler vid tillhandahållande av investeringstjänster till kunder – Värdepappersföretagets skyldighet att bedöma huruvida den erbjudna tjänsten är lämplig eller passande – Skyldigheten har inte iakttagits – Avtalsrättsliga konsekvenser – Tillämpning av nationell rätt – Gränser – Iakttagande av likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen*

(Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39, artikel 19.4 och 19.5)

1. Se domen.

(se punkt 29)

2. Se domen.

(se punkterna 35, 51 och 52)

3. Artikel 4.1 led 2 i direktiv 2004/39 om marknader för finansiella instrument ska tolkas så, att vissa växlingstransaktioner – som utförs av ett kreditinstitut med stöd av villkor i ett låneavtal uttryckt i utländsk valuta, vilka fastställer lånebeloppet på grundval av den köpkurs för den utländska valutan som var tillämplig vid tidpunkten för utbetalningen av lånet, och vilka fastställer beloppet för de månatliga avbetalningarna på grundval av den säljkurs för denna utländska valuta som är tillämplig vid beräkningen av respektive månatlig avbetalning – inte utgör en investeringstjänst eller investeringsverksamhet i den mening som avses i nämnda bestämmelse, dock med förbehåll för den hänskjutande domstolens kontroll.

Investeringstjänster och investeringsverksamhet är nämligen alla de tjänster och de verksamheter som anges i avsnitt A i bilaga 1 till direktiv 2004/39 i fråga om de instrument som anges i avsnitt C i bilaga 1. Det kan emellertid konstateras att de aktuella transaktionerna inte omfattas av avsnitt A, i den mån de utgör valutaväxlingsverksamhet som endast är av underordnad betydelse jämfört med lämnandet och återbetalningen av ett konsumentlån uttryckt i utländsk valuta. Dessa transaktioner består nämligen endast i att på grundval av köp- eller säljkursen för den aktuella utländska valutan omvandla lånebelopp och månatliga avbetalningar uttryckta i denna utländska valuta (bokföringsvalutan) till den nationella valutan (betalningsvalutan). Sådana transaktioner har ingen annan funktion än att möjliggöra uppfyllandet av de grundläggande betalningsskyldigheterna enligt låneavtalet, det vill säga att långivaren ska tillhandahålla kapitalbeloppet och att låntagaren ska återbetala detta belopp jämte ränta. Dessa transaktioner syftar inte till att genomföra en investering. Konsumenten har nämligen endast för avsikt att erhålla medel för att köpa en konsumtionsvara eller en tjänst, och inte, till exempel, hantera en valutarisk eller spekulera i en utländsk valutas växelkurs.

Dessutom framgår det av direktivet att valutaväxlingstjänster inte i sig utgör investeringstjänster som omfattas av bilaga I, avsnitt A, i nämnda direktiv.

De aktuella valutaväxlingstransaktionerna är inte knutna till en investeringstjänst i den mening som avses i artikel 4.1 led 2 i direktiv 2004/39, utan till en transaktion som inte i sig utgör ett finansiellt instrument i den mening som avses i artikel 4.1 led 17 i direktivet.

Det förefaller inte som de valutaväxlingstransaktioner som ett kreditinstitut utför inom ramen för ett låneavtal rör något av de finansiella instrument som avses i bilaga I, avsnitt C, i direktivet, i vilka bland annat ingår terminskontrakt, i den mån ett sådant konsumentkreditavtal inte har till syfte att en finansiell tillgång ska säljas till ett pris som fastställs vid avtalets ingående.

När det gäller ett sådant låneavtal som det aktuella fastställs vidare inte det värde på den utländska valuta som ska beaktas vid beräkningen av avbetalningarna i förväg, eftersom värdet fastställs på grundval av säljkursen för denna valuta vid förfalldagen för respektive månatliga avbetalning.

(se punkterna 54–57, 66–68, 70, 74 och 76 samt domslutet)

4. Se domen.

(se punkt 79)